

fremstille det. Jeg har den Mening, at Havets Indvirkning paa Kysten er aftagende fra Færringpartiet og sydefter, saa man ikke behøver at gaa til Høfder af saa stærke Dimensioner, som dem man f. Eks. maa opføre paa den nordre Tange, men meget vel kan sikre Kysten efter de Forslag, som foreligge fra Vandbygningsvæsenets Embedsmænd, og som gaa ud paa at anlægge et mindre Antal Høfder af mindre Udstrækning end dem, som bygges nordligere, og at man derfor ikke er udsat for at komme til de store Bekostninger, som det ærede Medlem mener, vi ville komme til. Men jeg fastholder vedblivende, at det vil inden lang Tid vise sig nødvendigt ogsaa at foretage Sikring af Terrainet ved Bovbjerg for ikke at udsætte os paa det Sted for den samme Kalamitet, der truede oppe ved Agger, eller i hvert Fald for en tilsvarende Kalamitet til den ved Agger, hvor Vesterhavet truede med at bryde ind i Flade Sø og afskære de sydligere liggende Dele af Landet. Her ved Bovbjerg vil det med Tiden true med at trænge ind i Færring Sø og afskære de Nord derfor liggende Dele af Landet og derved i Virkeligheden gøre hele den Udgift unyttig, der en Gang er anvendt.

Overfor det ærede Medlem for Halvrimmen (Carl Sørensen) vil jeg udtale, at naar han kommer til den Betragtning, at det vil være rigtigst at opgive alle Kystsikringsforanstaltningerne, haaber jeg dog, at det er en Tanke, der ikke skal finde Næring i dette Ting, men at Tinget vil vedblive at anse det for nødvendigt at opretholde denne Sikring. Og her kommer jeg til et Punkt, hvor jeg ikke er enig med det ærede Medlem for Thisted Amts 2den Valgkreds (N. Andersen) i de Udtalelser, han har fremsat her i Gaar, og som til Dels svare til Udtalelser, han har fremsat tidligere. Jeg mener nemlig ikke, at Forholdene ere saa mørke, hvad Spørgsmaalet om Vedligeholdelsen af Kystsikringen paa den søndre Tange angaar; for Færringpartiets Vedkommende er det absolut ikke rigtigst. Ganske vist ere saa godt som alle Høfderne paa den sydlige Side af Sikringen forsvundne, men de ere forsvundne paa den Maade, at der er dannet Forstrand over dem, saa de ganske ere dækkede af den ny Forstrand, og dermed have de fyldstgjort det Øjemed, hvori de ere anlagte. Og hvad det nordlige Parti angaar, det egentlige Thyborøparti, der er af størst Udstrækning og derfor ogsaa har medført den største Bekostning, saa er det fuldkommen rigtigst, at dette Høfde-

parti har kostet ret betydelige Beløb saavel til almindelig Vedligeholdelse som til ekstraordinære Foranstaltninger i de forløbne Aar, men det er ogsaa afgjort, at ved disse ekstraordinære Foranstaltninger og de Vedligeholdesudgifter, der ere anvendte, er den allerstørste Del af disse Høfder bragt i en saadan Tilstand, at ogsaa de synes at fyldstgøre deres Formaal. Jeg er derfor af den Mening — navnlig efter, at jeg har passeret Limien sidste Sommer —, at det slet ikke ser saa mørkt ud for dette Sikringspartis Vedkommende, som det ærede Medlem for Thisted Amts 2den Valgkreds, at dømme efter hans Udtalelser i Gaar, antog. Derimod vilde jeg gerne, at vi føjede det ærede Medlem for Hjørring Amts 5te Valgkreds (C. Sørensen) i de Ønsker, han i øvrigt nærer med Hensyn til Undersøgelse af Forholdene ved alle Limfjordskyster. Om det nu skal ske gennem en Kommission af en eller anden Art, maa det navnlig være Ministeriets Sag at tage under Overvejelse. At man saa samtidig kaster sit Blik paa den Kystsikring, der allerede er skabt, og tager de Forhold under Overvejelse, deri kan der selvfølgelig ikke være noget at beklage sig over, men jeg maa fastholde den Mening, som jeg gennem mange Aar har næret, at det er en uafviselig Nødvendighed, at den Sikring, der en Gang er besluttet gennemført, og som opretholdes, vedblivende bliver opretholdt.

H. Madsen: Jeg takker den højtærede Minister og den ærede Ordfører for de Udtalelser, de fremkom med angaaende det Ændringsforslag, jeg har stillet angaaende en Bevilling til Frederikshavns Havn. Det Svar, jeg fik, var, som jeg havde ventet, det, at Spørgsmaalet vilde blive overvejet inden 3die Behandling. Den højtærede Minister udtalte, at han kunde ikke svare noget egentligt paa det, da han ikke havde haft Lejlighed til at gøre sig bekendt med Sagen. Det er ganske naturligt, og jeg ventede ikke at faa andet Svar. Men naar jeg har faaet Tilsagn om, at Spørgsmaalet maa blive overvejet, saa er det mit Haab, at denne Overvejelse vil føre til, at man finder, at en saadan Bevilling, som af mig antydtes, maa til paa indeværende Aars Finanslov, og i Haabet om, at det maa føre til et heldigt Resultat til 3die Behandling, skal jeg tillade mig at tage Ændringsforslaget tilbage.

Formanden: Ændringsforslaget Nr. 11 udenfor Betænkningen er taget tilbage.